

Simona Čudovan in Simona Šuc

BUJNOST NJE

Galerija Krško 11. avgust – 9. september 2018

Simona Čudovan in Simona Šuc

BUJNOST NJE

Akademski slikarki Simona Čudovan in Simona Šuc se na razstavi *Bujnost nje* predstavljata s slikami, ki jih s posebno občutljivostjo postavljata v baročno sakralno notranjščino. V nekdanji prostor molitve vstopata spoštljivo in pozorno ter s prostorsko postavitvijo iz njega priključeta drugačne poudarke, kot so sicer značilni za v višino kipečo notranjščino razgibanega tlorisa. Hierarhično zasnovo presežeta tako, da uravnotežita prostorska razmerja: vertikalni zagon umirjata s horizontalami, slike umikata iz sredine konkavnih sten proti robu in v postavitvi ne upoštevata simetrije, temveč ustvarjata svoj ritem, ki izvira iz občutenja posamezne slike. Slike dopolnjuje prostorska postavitvev iz lesenih objektov in vrvice, s katero sta ustvarili ambient s prehodi do slik, leseni objekti, ki se kot točke naselijo po prostoru, pa so hkrati nosilci slike. Dinamičen ritem postavitve, v kateri velike formate uravnotežijo mali, omogoča, da vsaka slika zasede svoje mesto in v prostor okrog sebe vnese sebi lasten utrip in zaživi v svojem bistvu. Obenem pa je celotna postavitvev zamišljena kot dialog dveh različnih likovnih govoric oz., če se navežemo na naslov razstave, kot bujnost možnosti, ki

jih prinaša likovna umetnost. Pa ne le likovna umetnost – naslov razstave ima širši pomen, ki se opira na zavedanje, da je darežljivost življenja neskončna in da prinaša bujnost, tj. raznolikost, ki bogati. Slednjo umetnici navežeta na feminilno počelo, ki ga pojmujeta kot poseebljenje nežnega, dobrotljivega, nesebičnega, ljubečega, varujočega ali, z drugimi besedami, kot bujnost življenjske sile, matere Zemlje, Narave, ženske.

Likovni jezik avtoric se loči v formi in tehniki: Čudovanova je zapisana figuraliki, malim formatom in oljni tehniki, Šučeva nepredmetnemu slikarstvu večjih dimenzij v tehniki akrila. Za obe je v oblikovnem smislu značilen pretanjen občutek za kolorit in dinamične kompozicije, v vsebinskem pa globlje občutenje sveta, ki v iskrenem veselju in spoštovanju zakonitosti življenja nagovarja gledalca. Za slikarki je pomembno tudi vprašanje prostora, tako evklidskega, tj. fizičnega prostora bivanja, kot nesnovnega, ki ga zaznavamo intuitivno, podzavestno. Če je razstavišče evklidski prostor, ki ga umetnici, upoštevajoč baročni interier, preoblikujeta v lastno vizijo, na nesnovnega

opozarjata v likovnih interpretacijah, v katerih prepletata čutno zaznavni prostor z intuitivno občutenim. Prostor je zanju tudi območje dialoga z gledalcem, pri čemer so umetnine medij, ki s transformativno močjo odpirajo svetove onkraj racionalistične percepcije.

Predstavljena sta dva tematska sklopa: Čudovanova razstavlja sklop *Bujenje* (2017–18), Šučeva pa *Nedolžnost svetlobe* (2014–18). Prva je izbrala mala tridimenzionalna kvadratna platna, druga velike formate različnih mer. Formatom slik ustreza tudi velikost lesenih objektov v prostorski postavitvi: majhni so delo Čudovanove, večji Šučeve. Umetnici sta uporabili domač les, ki sta ga ročno obdelali in poslikali.

Človeška figura v slikarstvu Simone Čudovan služi za manifestacijo plemenitega in dobrega, ki ga avtorica prepozna v bistvu sveta, skritem nepozornim očem, a zato toliko bolj čarobnem za tiste, ki ga znajo videti. V slikah je opazna po eni strani zazrtost v svet onkraj čutnega, ki priključuje asociacijo na simbolistično umetnost, po drugi pa dediščina platonističnega enačenja lepega in dobrega ter pojmovanja zunanje lepote kot sijaja notranje. Izbiri motivike botruje slikarčin umetnostni ideal lepote in harmonije, ki ju najde v človekovem bistvu. Prevladujoč motiv je obraz, ki avtorici nudi možnost dialoga, v njem se zrcali

duša. Umetnica v reducirani barvni skali, od toplo žarečih rumene in rdeče do gracilne modrozeleno in sijoče kobaltno modre, in s stopnjevano barvno modelacijo, ki temelji na pretanjeno začrtani, tekoči potezi, mestoma raztapljajoči se v svetlobi, preliva svoj umetnostni *credo* v neomadeževane poglede figur, v njihovo blagohotnost in nedolžnost, v nežno, tiho, a hkrati trdno prisotnost; v njih odsevata milina in spokojnost, pa tudi notranja moč in univerzalna modrost. Podane so v dinamičnih zasukih ali v slovesni statičnosti, ponekod se detajl negibne figure povezuje z razgibano celoto. Mali formati s pogledi od blizu ustvarjajo intimno vzdušje slikovnega prostora, odrezani robovi kompozicij pa namigujejo na ožji izsek iz širših, v eterično luč potopljenih horizontov ali pa nevidnih širjav notranjih obzorij, npr. *Sanja stvarjenje* (2017), ki z obrazom zaprtih oči spominja na dela Redona in Brancusija. Figure so kot dobrohotna sila, ki ji slikarka nadene človeško podobo tudi zato, da nas spomni, kakšno je naše bistvo, da ne gre za nek oddaljen svet, temveč za čistost, ki jo nosimo v sebi, jo uzremo v svetu in za katero se lahko odločamo sleherni trenutek.

Slikarstvo Simone Šuč zaznamuje kompozicije kipeče organske rasti, ki jih v vitalističnem prepletu sestavljajo osnovni likovni elementi barve, pike, črte in ploskve, osrednji motiv pa je krožna oblika. Medtem ko sta za starejše

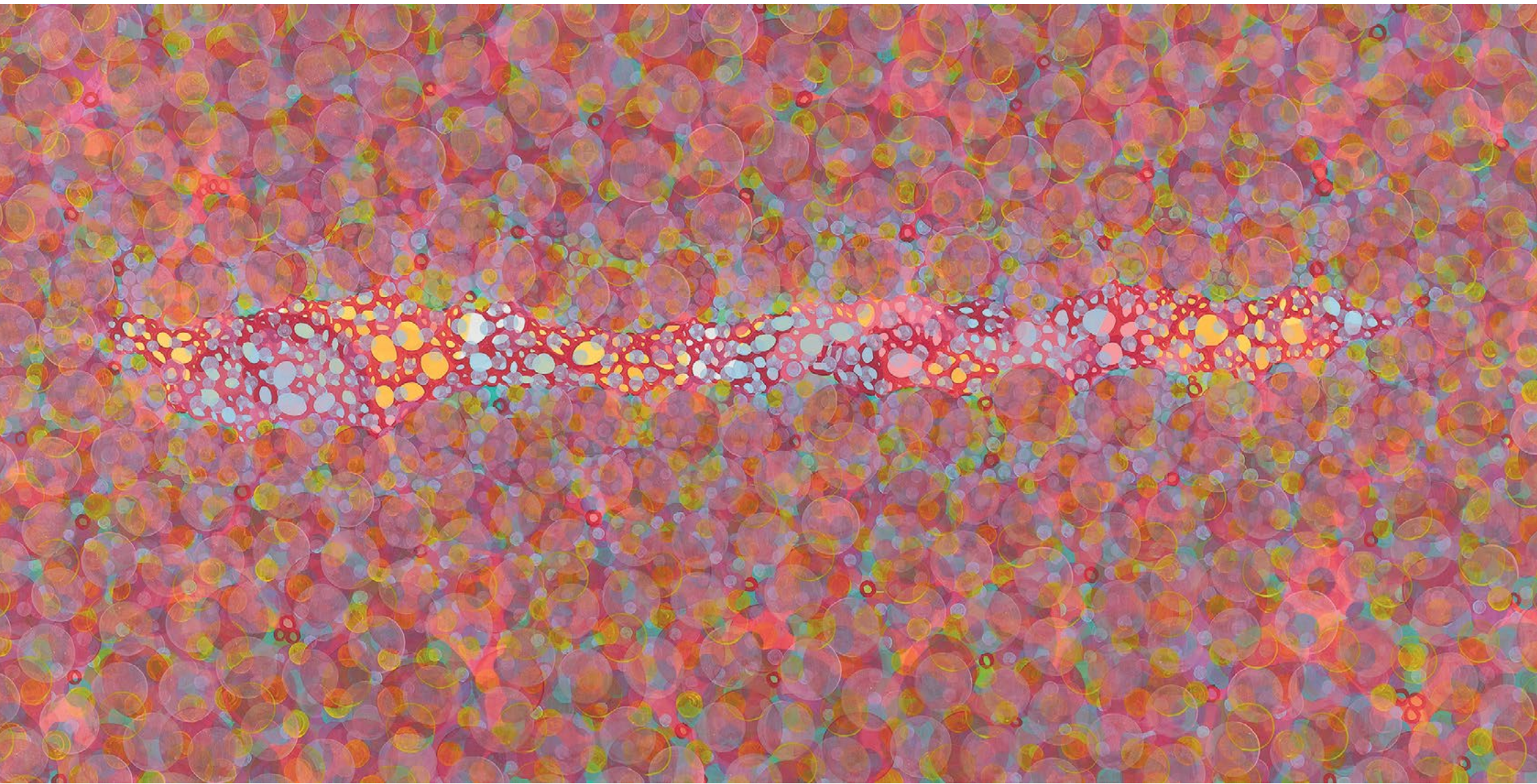
obdobje značilna plastenje slike v številnih slojih barvnih ploskev in risba krožnih potez kot manjši detajl, ki razpira pogled onkraj, na delih iz zadnjega obdobja risba prevlada, krožna ploskev postane droben detajl, število plasti se zmanjša, vidna je barva platna. Slike so svetlejše, zračnejše, k čemur pripomore tudi svetljenje palete na najnovejših delih. Drugače je obravnavan tudi rob slike: kompozicija, ki se na starejših delih navidezno širi izven okvira, se na mlajših zaključuje na robu slikovnega polja ali pa se nekoliko umika navznoter in tako postaja vedno bolj v sebi zaokrožena. Površino platna zapolnjujejo kontrastne, a tonsko usklajene barvne kombinacije, s katerimi slikarka dosega bodisi učinek globine bodisi navideznega bočenja kompozicije navzven ali navznoter, kar spominja na opartistične optične učinke. Da doseže želeni barvni učinek, pri slikanju upošteva vpadni kot svetlobe iz različnih smeri. Slike na prvi pogled prinašajo vpogled v nevidni svet mikrostruktur, v živahni utrip življenjske sile, ki se v radostnem zanosu nenehno rojeva, razvija in revitalizira, a za tem stoji globlje razumevanje. Slikarka poudarja, da je celota raznolika in da ima vsak detajl svoje mesto, ki ga ne gre podcenjevati, temveč upoštevati njegovo vlogo v njej. S tem se izogne hierarhičnemu pojmovanju in priznava pomen slehernega likovnega elementa in njegove vpetosti v končno kompozicijo. Njeno razmišljanje lahko prenesemo na različne

ravni bivanja, tako na naravo kot človeško družbo, in v njem razbiramo nazor, da je vse povezano v eno in da le ob upoštevanju bujnosti, bogastva raznolikosti celota zaživi v vsej svoji polnosti.

Če parafraziramo naslova posameznih razstavnih sklopov, lahko zaključimo, da razstava skozi jezik dveh različnih likovnih govoric vabi gledalca k prebujenju občutenja nedolžnosti svetlobe – tako njegove notranje kot zunanje ga sveta.

mag. Andreja Rakovec

Biografija

Simona Čudovan (1975, Novo mesto)

Diplomirala je leta 2004 pri prof. Gustavu Gnamušu na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Ukvarja se s kostumografijo, oblikovanjem, ilustracijo, kiparstvom, scenografijo in pedagogiko. Ilustrirala je slikanici "Vedno te ima nekdo rad" (R. Ercegović) in "V vilinskem svetu" (M. Pogačnik) ter učne karte "Pripovedi rastlin" (M. Ribarič (Slovenski šolski muzej) in C. Innocenti). Je soavtorica več stalnih kiparskih prostorskih postavitev doma in po Evropi (2006–17). Kot kostumografinja in scenografka sodeluje z Obrednim gledališčem Duša Zemlje in mednarodno gledališko skupino Shaumbra Theater, v gledališki produkciji za otroke pa s Škatlo presenečenja in Srečno pravljico. Z vzgojno-izobraževalnimi zavodi razvija pedagoške programe. Oblikuje razstavne projekte in publikacije. Razstavlja doma in v tujini.

Simona Šuc (1972, Maribor)

Leta 2000 je diplomirala pri prof. Gustavu Gnamušu in Jožefu Muhoviču na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Organizirala je likovno-teoretska srečanja na Gaju nad Mariborom, kjer so se predstavili slovenski umetniki mlajše generacije (2001–03), in soustanovila društvo TU, s katerim je izvedla več prostorskih intervencij v Mariboru (2004–05). Sodelovala je pri restavriranju spomenikov sakralne dediščine v severovzhodni Sloveniji. Zaposlena je v Umetnostni galeriji Maribor. Udeležuje se likovnih kolonij, umetniških simpozijev in taborov ter redno razstavlja doma in v tujini. Že več let vodi slikarske delavnice. Bila je članica komisije za Glazerjeve nagrade in listine (2008–16) in komisije za nagrade DLUM (2017). Živi in ustvarja v Mariboru.

galerija
Krško

Kulturni dom Krško,
enota Galerija Krško
Valvasorjevo nabrežje 4, 8270 Krško
e: info@galerijakrsko.si
www.galerijakrsko.si

Izdal in založil

Kulturni dom Krško, enota Galerija Krško

Zanj

Darja Planinc, direktorica

Organizacija razstave

Nina Sotelšek, višja kustosinja

Avtorici razstave

Simona Čudovan in Simona Šuc

Besedilo in kustosinja razstave

Mag. Andreja Rakovec

Postavitev razstave

Simona Čudovan, Andreja Rakovec, Simona Šuc

Oblikovanje kataloga

Nina Sotelšek

Ambientalne fotografije

Nina Sotelšek

Tisk

Eurograf d.o.o.

Naklada

150 izvodov

Krško, avgust 2017

KULTURNI
D O M
K R Š K O

občina krško

Small white label on the wall, likely providing information about the artwork.

